

подсъдимите. Свидетелските показания на техни колеги и приятели оборват желанието те да бъдат показани като лоши възпитатели, професионалисти и трезвомислещи хора, да се уличат в активна лична профашистка дейност. Интересен е фактът, че с въпросите си относно същността на комунистическия строй и идеология, неговите духовни и икономически постижения в СССР и евентуално негово бъдеще в нашето общество съставят на съда се опитва да натрупва актив за собственото си обвинение към подсъдимите като „опасни лица, които биха могли да се поставят в услуга на други политически сили, повеждайки своето паство срещу властта на ОФ“.

Всичко това придава друг, *нов характер* на процеса – наизидателно-показан, с недвусмислено предупредителни нотки към всички, които биха дръзнали да се опълчат срещу налагания нов политически ред в страната след 9.IX.1944 г. във всички области на общественно-политическия ѝ живот. За непреднамерения слушател обаче:

– Твърде съмнително и неиздържано от юридическа гледна точка е изтеглянето на внесения първоначално иск за експертиза относно времето на извършените масови убийства в Катин и Винаца (защото сме първи съд над виновниците) само 2 дни след започване на заседанията с отказ, мотивиран „поради еднаквост на свидетелските показания“;

– Прави впечатление обстоятелството, че при еднаквост на деянието обвинението подхожда диференцирано (за д-р Марков „оневиняващо“, а за архм. Стефан „непростително“);

– Най-коментируваният от пресата свидетел за профашистките изяви и настроения на архм. Николай – Крум Константинов, бивш семинарист и понастоящем редник в армията, попада в автокапан. Показанията му не са съобразени с времето и обстоятелствата на учебния процес, с възможностите за изява на архимандрита пред абитуриентската аудитория. Свидетелят е оттеглен, но медиите покриват с пълтна завеса това фиаско на обвинението;

– В показанията си екзарх Стефан поема колективната вина на Св. синод за изпращането на архимандритите във Ви-